

VOJENSTVÍ DOMA A V CIZINĚ

Dodatek k soutěži, rozepsané Vědeckým ústavem vojenským na r. 1928.

Čtvrté oddělení hlavního štábu projevovalo přání, aby k otázkám soutěže na rok 1928, které byly právě uveřejněny ve Vojenských rozhledech (roč. VIII., č. 12, str. 655 a d.) byly dodatečně přibrány ještě dvě pro naši armádu důležité otázky a to:

1. Srovnání organisace a úkolů etapní služby ve význačných evropských armádách a návrh, jak upravit tuto službu v čs. armádě.

2. Působnost MNO a HVOA (hlavního velitelství operujících armád) a jejich vzájemná spolupráce po stránce zásobování a odsunů; systém zásobování armád válečným materiálem ve formě studie těchto věcí v hlavních evropských armádách a návrh pro čs. armádu odpovídající dopravním, zeměpisným a hospodářským poměrům ČSR.

Doba konkursní pro obě tyto otázky končí dne 31. května 1928.

Škpt. Frňa Ptašinský.

Organisace ruské rudé armády.

Abychom si učinili obraz o organisaci ruské rudé armády, je nutno ujasnit si část sovětské vládní soustavy:

Sovětský svaz socialistických republik (SSSR) se skládá z šesti svazových republik (ruské, ukrajinské, běloruské, zakavkazské, turkmenské a uzbecké), jež mají dohromady území asi 21 milionů km² a skoro 140 mil. obyvatel.

Kromě nich jest ještě ve Svazu devět autonomních republik (baškirská, burjato-mongolská, daghestanská, jakutská, karelská, kirgizská, krymská, německo-povolžská a tatarská), úhrnem asi se 14½ mil. obyvatelů a patnáct autonomních oblastí (čečenská, čerkeská, čuvašská, ingušetijská, kalmycká, karačajevo-čerkeská, kara-kirgizská, kabardinsko-balkarská, marijská, ojratská, sunženská, severoosetinská, vofácká, zyrjanská a autonomní město (Vladikavkaz), celkem asi 4½ milionu obyvatel.

Jednotlivé svazové republiky jsou skoro úplně samostatné, vyjímaje některé resorty, které jsou společné pro celý SSSR., k nimž patří i správa armády.

Státní občanství je však jednotné.

Nejvyšším orgánem SSSR. je Svazový sjezd sovětů, který je volen gubernskými sjezdy sovětů svazových republik, velkých měst, autonomních republik a oblastí.

Výkonným orgánem tohoto sjezdu je Ústřední výkonný výbor (Centralnyj ispolnitelnyj komitet [CIK.]), který je v době, kdy sjezd nezasedá, nejvyšším svazovým orgánem a má právo vyhlášovat válku i uzavírat mír.

Skládá se ze dvou skupin:

1. ze Svazového sovětu as s 450 členy a

2. z Národnostního sovětu (asi 100 členů), v němž má každá republika bez ohledu na velikost po 5 zástupcích. Obě skupiny zasedají odděleně, a aby zákon nabyl platnosti, musí býti schválen oběma. V sporných otázkách rozhoduje s konečnou platností všesvazový sjezd sovětů.

Členové CIK. požívají imunity.

Obě skupiny si volí zvláštní presidia po 9 osobách. Mimo to obě společně volí ještě 9 osob, které tvoří s předešlými 27 členné presidium CIK. s předsedy volenými za každou svazovou republiku po jednom.

K technickému provádění usnesení CIK. slouží Sovět lidových komi-

s a ř ů (Sovnarkom), který je výkonným orgánem a je podřízen CIK., jenž může jeho usnesení změnit nebo zrušit.

Sovnarkom se skládá z předsedy, z jeho pěti náměstků a z 10 lidových komisařů, stojících v čele lidových komisariátů, jež řídí jednotlivá odvětví státní správy (asi naše ministerstva).

Při každém komisariátu je zřízeno kolegium z členů CIK., které může pohnat k odpovídání lidového komisaře k sovětu lidových komisařů.

Lidové komisariáty se dělí:

1. na ty, jejichž správu vede výhradně Svaz (zahraničí, železnice, zahraniční obchod, pošty a telegraf). K nim patří i lidový komisariát vojenství a námořnictví (Narkomvojemor),

2. na ty komisariáty, jejichž vedení má Svaz jen částečně v rukou (finance, vnitřní obchod, nár. hospodářství a j.),

3. ostatní, jež si vedou jednotlivé republiky samostatně.

Sovět lidových komisařů má pro věci vojenské ku pomoci kromě komisariátu vojenství ještě Sovět práce a obrany (Sovět truda i oborony STO.), který řeší všechny otázky pro obranu země. Pro boj s protirevolucí místo dřívější „Čeky“ je zřízen úřad „Sjednocení hlavní politické správy“ (OGPU.).

Všechny důležité vojenské otázky řeší Vojenský revoluční sovět, jehož členem je i vrchní velitel armády, jmenovaný Sovnarkomem, který má na starosti otázky strategické.

Vojenský revoluční sovět svazu má nad armádou moc výkonnou a stará se též o politickou a všeobecnou výchovu vojska.

K tomu účelu přiděluje všem vojenským velitelům až po velitele pluku zvláštní politické úředníky.

Vojensky je rozdělen SSSR. na devět vojenských oblastí (asi naše zemská velitelství) se sídly velitelství v Moskvě, Leningradu, Charkově, Samaře, Rostově, Smolensku, Taškentu, Tiflisu a Novosibiřsku.

Polní armáda se skládá z armádních sborů pěších a jezdeckých.

Pěší armádní sbor má dvě pěší divise, těžké dělostřelectvo a ženijní vojsko.

Pěší divise se skládá z tří pěších pluků (po 3 praporech), z 1 jezdeckého pluku, z lehkého dělostřelectva a z ženijního a automobilového oddílu.

Jezdecký armádní sbor má 2 jezdecké divise po třech brigádách po dvou plucích, kromě tří baterií jízdního dělostřelectva a ženistů.

Samostatné jezdecké brigády mají po třech plucích.

Celkem má rudá armáda přibližně asi 200 pluků pěších, přes 100 pluků jezdeckých, 500 baterií a 30 ženijních praporů, což všechno tvoří asi 75 pěších, 15 jezdeckých divisi a asi 50 samostatných jezdeckých brigád.

Zvláštní pozornost věnují sověty letectvu, jehož početní stav stále zvětšují. Odhaduje se, že vycvičí ročně asi 10 tisíc letců a disponují asi 50 letkami s celkovým počtem asi 700 letadel.

Rovněž jsou vycvičovány zvláštní oddíly pro použití bojových plynů, kterážto otázka se pilně studuje.

K těmto počtům je nutno přidat ještě oddíly pohraniční a zvláštní části skládající se z úplně spolehlivých vojnů děle sloužících, které jsou k dispozici politické správě (OGPU.) pro speciální úkoly, hlavně proti vnitřnímu nepříteli.

Politicky nespolehlivé živly nejsou zařazovány do řadové služby, nýbrž do zvláštních pracovních oddílů.

Roční kontingent branců pro pravidelnou armádu je asi 300 tisíc, mimo to se cvičí ještě ve výcvikových střediscích, jichž je v celé zemi skoro 4500 skoro s 500.000 vojiny.

Branná povinnost je všeobecná pro každého občana od 19 do 30 let a až do 21. roku je předepsána určitá branná povinnost. Po 21. roku se určuje losem, kdo má vykonat službu v armádě, jež trvá pět let. Z této doby ovšem je nutno odečíst časté

a dosti dlouhé dovolené z náboženských, existenčních, hospodářských, průmyslových a j. důvodů, které činí skoro polovinu přesměnní služby.

Záloha se dělí na první, v níž jsou branci až do 34 let, a druhou od tohoto roku výše.

Všichni záložníci musí vykonati cvičení ve zbrani, dohromady tříměsíční.

Co se vojenských škol týká, jsou vyšší důstojníci vychováváni ve vojenských akademích, nižší a poddůstojníci v různých učilištích podle svého druhu zbraně.

Ve všech těchto školách a učilištích kladé se veliký důraz na výchovu politickou. Tyto kursy trvají asi 3 léta.

Veliká pozornost se věnuje inteligenci a všichni vysokoškolsí studenti musí projíti brannou výchovou.

V případě mobilisace je povoláno k vojenským pracím i civilní obyvatelstvo a nejsou vyňaty ani ženy.

Je přirozené, že nynější ruská vláda, jako každý diktátor, musí spoléhati na podporu armády, která je hlavní oporou moci.

Proto se též sovětská vláda obrací na dva základní společenské prvky, které jí pomáhají udržeti si moc: na dělníky a na vojáky, jež pomalu, ale jistě politicky k svým účelům vychovává a na něž věnuje veliké sumy peněz.

RŮZNÉ ZPRÁVY

Ztráty koní britské armády za války. Ve Francii ubylo koní ve 4 měsících roku 1914 12.5%, v r. 1915 14.3%, v r. 1916 14%, v r. 1917 28.5%, v 11 měsících 1918 25% poč. stavu. V Egyptě byl roční úbytek koní něco přes 12%, u Saloniki asi 14%, v Mesopotamii 8.5%. V Palestýně ubylo jezdeckvu při operacích v druhé polovině roku 1918 asi třetina koní. Menší polovina tohoto úbytku byla ztráta definitivní (mrtví). Koně hynuli většinou následkem útrap a námahy a nikoli nepřátelskou akcí. A byli to přece koně otužilí a podnebí zvyklí. Za světové války bylo pro britskou armádu zakoupeno v Anglii a Irsku asi 450.000 koní a mezků. V červnu 1924 měla Velká Británie skoro 2.000.000 koní. Pravděpodobně bylo z nich schopných k vojenským účelům nejvýše 250.000.

Nová organizace jezdeckých pluků britského domácího vojska. Posavad se skládal jezd. pluk z plukovního velitelství, z pomocné korouhve a z 3 norm. eskadron. V pomocné korouhvi byla zařaděna kul. eskadrona s 4 (za války s 8) kulom. „Vickers“. Normální eskadrona měla 4 kulomety (jeden u každé čety) „Hotchkiss“. U plukovního trénu byly 2 kulomety Hotchkiss proti letadlům. Pluk měl tedy celkem 18 (za války 22) kulometů. Novou organizací byl počet normálních eskadron zredukován se 3 na 2. Veškeré kulomety Hotchkiss, vyjímaje kulomety proti letadlům, byly pro nespolehlivost odstraněny. Mají být nahrazeny spolehlivou automatickou puškou, kterou by mohl

mít jezdec u sebe na koni. Kulometná eskadrona má nyní 8 (za války pravděpodobně 12) kulometů „Vickers“ na motorových vozidlech. Zatím má pluk celkem 10 (za války pravděpodobně 14) kulometů. Nové početní stavy: norm. eskadrona 6 důst., 1 rtm., 142 pdůst. a vojinů, 123 jezd. koní; kulom. eskadrona 3 důst., 58 pdůst. a voj., 6 jezd. koní (pro důst.), 8 kulometů, 1 motocykl, 1 motocykl s přívěsným vozíkem, 6 šestikolových motor. vozů; pluk 21 důst., 9 rtm., 449 pdůst. a voj., 277 jezd. koní, 8 kulometů Vickers, 2 kulomety Hotchkiss proti letadlům, 4 bicykly, 14 motor. vozů, 3 motocykly, 3 motocykly s přívěsným vozíkem. Reorganisační byl početní stav pluku snížen o 3 důst., 1 rtm., 91 pdůst. a vojinů a 121 koní. Celkem ubude jezdeckvu v r. 1927 47 důst., 1294 rtm., pdůst. a vojinů a 1445 koní. Není ještě známo, bude-li nová organizace zavedena též u pluků v Egyptě a v Indii.

Koňmo z Buenos Aires do Nového Yorku. Švýcar A. F. Tschiffely, žijící v Americe, povoláním učitel, 31 let starý, si umínil, že pojede koňmo z Buenos Aires do Nového Yorku. Vypravil se 22. dubna 1925 s dvěma čistokrevnými koňmi plemene „Criollo“, jež Španělé v Argentině zavedli. Přejel Andy, nedav se odstrašiti výškami 6500 m a sněhovými vichry. Často nebylo ani stopy po nějaké cestě a Tschiffely byl nucen se dotazovati Indiánů na směr. 25. srpna byl v La Plaze, 29. listopadu v Ayacucho, 8. ledna 1926 v Limě. Tam odpočíval dva měs-